

חסירה, או רשותה עצמה, ומשום שהיא מארת חסר וא"ו, גפן מקומם לשלט כל הרוחות והשדים ורוחות סערה ומזיקים וכל רוחין ושדין ועלולין ומזיקין וכל רוח

בולם עולמים ימושטים בעולם להסתות, ונחמו במקומות חרבים ובדורות חזקים ובמדרונות חרבים, וכולם מצד רום הטמאה והרי נתבאר שהרי רום הטמאה באה שבחאה מנתח העקלתון, והוא רום טמאה ממש, והוא הממנה בעולם להסתות בן אדם אליו, ועל זה יציר הרע שלט בעולם. והוא התמנה אצל בני אדם ונמצאו עפם, ובעקומיות ובתחבולות בא אליהם להסתותם מדרכי הקירוש ברוך הוא. כמו שהסתה את אדם הראשון ונגרם מות לכל העולם, אך גם מסטה בני אדם וגורם להם להטמא.

ומי שבא להטמא, מושך עליו אותו רום טמאה ונדק עמו. וכמה הם שמנזנים לטמא אותו, ומתמאים אותו והוא טמא, ומתמאים אותו בעולם הנה ובאותו עולם, והרי נתבאר.

ובשעה שבא בן אדם להטהר, אותו רום טמאה נכה לפניו ולא יכול לשיט עליו, ואז בתוב לא תאננה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך. אמר [cashmar] רבינו יוסי, לא תאננה אליך רעה - זו לילית. ונגע לא יקרב באלהך - אלו שאר מזיקים, והרי פרשוויה ונתרבר.

רבי אלעזר אמר, הרוי ארנו שלא יצא אדם יהידי בלילה, וכל שכן בשחלבנה נבראה והיתה חסירה, ובארורה שהרי אז רום טמא שולטה, וזה רום רעה. מי רעה?

רבי אלעזר אמר הוא אמרן דלא יפוק בר נש ייחידאה בליליא, וכל שבען

רבייעאה עבד נהוריין. וכדיין אהברי סיהרא חסר, נהורא דזערית גרמיה, ובגין דאייה מארת חסר וא"ו, אתייהיב דוכתא לשפטאה כל רוחין ושדין ועלולין ומזיקין וכל רוח מסאי.

בלדו סלקין ושתאין בעלמא לאסטה, ואטמנון בדוקתי דאתחריבו, ובחקלון מקיפין ובמדרין חריבין. ובכלתו מסטרו רום מסבא. וזה אטמר דהא רום מסבא דאתיא מנתח עקימאה איהו רום מסבא ממש. ואיהו אטמנא בעלמא לאסטה בר נש לגביה, ועל דא יציר הרע שליט בעלמא.

יאדו אטמי לגביהו דבני נשא ואשתקה עמהון. ובעקימיו ובטסקופין אמי לגביהו לאסטה לון מאrho קדשא בריך הוא, כמה דאסטי לאדם קדמאה וגרים מותא לכל בעלמא, כי נמי אסטי להו לבני נשא וגרים לון לאסטה.

ימאן דאתי לאסטה איהו משיך עליה מהו רום מסבא ואתדריך בהדריה, וכמה אינון דזמיןין לסטא ליה ומסאיין ליה, ואיהו מסאב, וסטאין ליה בהאי עצמא ובההוא בעלמא והא אטמר.

ובשעתה דאתי בר נש לאתדריך, ההוא רום מסבא אטפכיה קמיה ולא יכול לשפטאה עליו, וכדיין בתייב, (תהלים צא) לא תאננה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך. אמר (ס"א בראמר) רבינו יוסי לא תאננה אליך רעה, דא לילית, ונגע לא יקרב באלהך, אלין שאר מזיקין, וזה אוקמייה ואטמר.